

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 81.

Sjette Session.

65de Møde.

Mandagen den 26de Mars.

(Fortf.)

Finansministeren (fortsat): I dette Statsbudget var gennemført en ganske anden Ordning med Hensyn til, hvad der skulde betragtes som særligt, og hvad der skulde betragtes som fælles, saavel hvad Indtægter som hvad Udgifter angik, en ganske anden Ordning end den, der i Finansloven var fastsat for Kongerigets Vedkommende. Heraf følger jo, at der er en uopløselig Collision imellem, hvad der lovligt er fastsat for Hertugdømmet Slesvig og for Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg, og hvad der lovligt er fastsat for Kongeriget Danmark, en Collision, der naturligvis maa løses ad lovlig Vej ved, at der senere erhverves en Forandring, en Tilføielse til de givne Lovbestemmelser for det paagældende Aar, hvorved denne Strid hæves. Nu kunde jo Nogen sige: Ja, da det er afgjort, at Striden kan hæves paa forskjellig Maade, enten ved at for dette Aars Vedkommende Bestemmelserne for de nævnte Hertugdømmer gjøres overensstemmende med Bestemmelserne for Kongeriget, eller omvendt ved at Bestemmelserne for Kongeriget ændres overensstemmende med Bestemmelserne for Hertugdømmerne, eller maaskee endogsaa paa en tredje Maade derved, at der blev truffet en Mellemvej, saa er det jo ingenlunde klart, at den ene af disse Fremgangsmaader er den ene rette, nemlig den, der nu er bragt i Forslag for det høitærede Thing, hvorefter det er Bestemmelser i Kongerigets Finanslovs, der skulle ændres

efter Bestemmelser for Hertugdømmerne. Men det vil dog, let sees, at i Virkeligheden kan der ikke være noget Valg. Ikke blot er Statsbudgettet fremkommet en heel Deel sildigere end Finansloven, bygget paa en grundigere, en udforligere, en mere affluttende Overtøielse af de Forhold, som maatte komme i Betragtning ved den endelige Dpgjørelse af, hvad der skulde være fælles, og hvad der skulde være særligt; men — og dette beder jeg fastholdt som et andet Hovedpunct — den Dpgjørelse af det Fælles og Særlige, som blev anticiperet ved Statsbudgettet, foreslagdes fort derpaa for Rigsdagen i Form af et nyt Forslag til en Finanslovs, nemlig for Aaret 1854—55, og blev da af Rigsdagen tiltraadt. Den sandt altsaa Rigsdagens Anerkjendelse. Det blev af Rigsdagen anerkjendt, at dette var den Fordeling, som maatte anses for at være den rette. Jeg anfører igjen dette blot som historisk, fordi jeg troer, at det vilde være overmaade betænkeligt, om man nu skulde gjenoptage Discussionen om disse i og for sig saa vigtige Spørgsmaal, skjøndt jeg ikke troer, at der vilde kunne fremkomme derved noget synderligt forskjelligt Resultat. Afgjørelsen fandt saaledes Sted, og den blev endnu yderligere bekræftet, blev endnu bestemtere fastsat for Fremtiden derved, at det Forslag til en Grundlovsindsfræntning for Kongerigets Vedkommende, der ligeledes fremlagdes for Rigsdagen, var bygget paa den samme Fordeling, og at, hvorledes man saa iøvrigt modtog dette Forslag, syntes der ikke med Hensyn hertil at reises nogen Indvending fra Rigsdagens Side, ligesom i alt Fald den Form, hvori Forslaget tilfodst gik igjennem i begge Rigsdagens Thing, ganske sluttede sig til denne Fordeling. Dette Grund-